

sűrűn használják, de a magyar jelentését is ismerik azért a színpad emberei. (V. ö. Iv).

Bognár Adél, a Nemzeti Színház tagja, első színikísérlete 1863. jan. 8-án volt a Nemzeti Színházban, a »Norma« c. opera Adalgisa szerepében, majd 1865. nov. 8-án újra fellép a Nemzeti Színházban »Stuart Mária« címszerepében. Első nagyobb szerepét a »Jól őrzött leány«-ban kapta. Miután kiváló képessége sokoldalúvá emelte, egyaránt vett részt operákban, drámákban, sőt operettekben is. Később csak a prózai darabokban foglalkoztatták és Felekyné mellett is feltűnt. 1863. máj. 5-én férjhez ment Vaszilevits Vazul kir. kúriai bír. hoz, (ki 1904. nov. havában »temesrékási« előnévvel nemességet nyert), majd a későbbi években a pályáról lemondott. Két gyermekét szintén a művészpályára nevelte. Olga zongoraművésznő és Adél, ki — miután Bernhard Lajos neje lett — lemondott a pályáról.

Bognár Friderika, a bécsi udvari színház művésznője, sz. 1840. márc. 4-én, *Góthában*, megh. 1914. márc. 6-án, *Bécsben*. Már gyermekkorában érzett képességet a színpályához. 8 éves korában kezdte ének-kiképzését és már ekkor is feltűnt. 1856-ban fellépett Zürichben, azután Hamburgban. 1858-ban kinevezték a bécsi udvari színház tagjává, ahol egyhuzamban működött 1872-ig, majd 1884. márc. havában ismét tagja az intézetnek. Nemso-kára nyugdíjba vonult.

Bognár Ignác, a Nemzeti Színház karnagya, sz. 1810-ben, *Csepregen*, Somogym., megh. 1883. nov. 1-én, *Buda-pestén*. Atyja jegyző és iskolamester volt. A gimnáziumot Kőszegen és Sopronban végezte. 1833-ban Bécsben tenorista volt, 1835-ben a kőburg-góthai színház első énekese 1839-ben a Nemzeti Színház szerződtette Nyáry Pál intendáns meghívására, majd egy év múlva a brünni és insbrucki színház hívta meg, de 1847-ben újra visszajött a Nemzeti Színházhoz. 1856. máj. havában énekiskolára kapott engedélyt. Éz-idő tájban hangja csökkenni kezdett, miért is lelépett a színpadról és karmesteri funkciót vállalt. 1862-ben nyugdíjba ment. 32

népszínműhöz írt zenét. Munkái: »Tudor Mária«, opera. 1856. november. »Fogadott leány«, vígopera 1 felv. Szövegét írta: Szigligeti Ede. Előadták 1862. nov 15-én.

Bognár János, színész, sz. 1859. dec. 12. *Székesfehérvárott*. Színipályára lépett 1881. okt. 1., Gáspár Jenő társulatánál. 1885. Aradi Gerőnél, 1886. Nagy Vincénél, utána ez évben Balassa Károlynál működik. 1889. elszerződik Krecsányi Ignáchoz. 1911. dec. 19-iki egyesületi tanács-ülésen nyugdíjazták, majd 1912. jan. 1. reaktiváltatta magát, végül 1920. aug. 1. végleg visszavonult.

Bogyai (Bogya) Róza, énekesnő, a Nemzeti Színház tagja, sz. *Erdélyben*. Catalano és Arlet tanítványa. 1854. márc. 6-án lépett fel először a Nemzeti Színházban, az »Ernánik« Elvira szerepében, miről így ír a *Pesti Napló*: »A kisasszony rokonszenves s eléggé terjedelmes, szép és erős hanggal, jeles és ritka biztonságú intonációval, hangja ércel és magassággal bír, éneke jó iskolára, zeneképzettségre s manierja jó mesterre mutat.« Dícsérő kritikával halmozza el a *Vasárnapi Ujság* is: »Jövendője nagy és követelése kicsinyek és azonfelül magyar.« Ugyanez év máj. 30-án szintén az »Ernánik«-ban lép fel, mint az intézet szerződött tagja. Egy év múlva Bécsbe megy és Catalano tanárnál tovább képezi magát és a Zenebarátok termében több hangversenyen lép fel. 1857-ben Piemontban, majd az aradi színházban működött, később Győrben is találjuk. 1858-ban Olaszország nagyobb városaiban művészi körútra indult és művészetét elismeréssel halmozták el. 1859. aug. havában Párizsban a Szépművészetek Akadémiája és a Jeles Művészek Egylete tagjául választotta. 1860-ban Berlinben találjuk (Victoria színház). 1863. jún. havában Londonban nagy tetszés mellett vendégszerepelt a Kristálypalotában, a »Dinorah«-ban, ez alkalommal az *Evening Standard* nagy elismeréssel írt a magyar művésznőről. 1864. óta *De Ruda* néven külföldön szerepelt. Szerepei: Adalgisa (Norma), Elvira (Ernánik), Júlia (Montecchi és Capuletti), Contarini Lucretia (A két Foscari), Hermine (Négy Hajmonfi), Norma stb.